

Dopisi.

Od sv. Jurja na Ščavnici. Obletnice druge kat. polit. društva se je više 800 rodoljubov, poštenih korenjakov lepega Jurjevškega kraja udeležilo. Odlikoval se je pa ta zbor pred drugimi ne samo po številu udeležnikov, ampak tudi po izvrstnem govoru g. J. G. iz Radgone. Po kratkem nagovoru predsednikovem, je g. J. G. poprijel besedo, ter o imenitnosti kmečkega stanu in o njegovem propadu v sedanjem času tehtne resnice povedal. Navedel je kot uzroke njegovega žalostnega propada: prosto deljenje zemljišč, svobodno terjanje pre velikih obresti, menjice, (Wechsel) svobodno ženitev, slabo rabo poslovskega reda; nesrečen liberalizem, gizdost v obleki, nesrečno pijančevanje, nered v izreji ali slabo izrejo otrok, nezaupnost in nevero.

Govor je bil z živahnim „živijo“ in z velikim veseljem sprejet. Hvala lepa g. govorniku!

Po volitvi novega odbora — stari je bil po večjem zopet potrjen — je zadonela vesela slava sv. Očetu, milostljivemu škofu, presvitlemu cesarju, slovenski domovini in vrlemu poslancu vedno zvestemu, junaškemu zagovorniku Hermanu. Ob koncu se je izrekla prisrčna zahvala preč. g. J. Ulagi, bivšemu vredniku Sl. G. Slava mu, naj ga spremlja božji blagoslov in hvaležna ljubezen Slovencev! Živijo! Prihodnji zbor bo de čez dva meseca. —

Zastran nesrečne Šostarce smo zvedeli, da je navadno vsaki petek peljala voz zrnja v Maribor na sejem, ter se s svojim sinom v soboto po noči domu pripeljala.

Okolj polnoči v soboto 12. t. m. se pelje s svojim sinom, še vesela mimo sv. Jurja proti domačiji in stopi pod bregom iz voza, da bi pešice dva strelaja daleč šla in bila doma. Ko nekatere stopinje po peški poti stori, jo nekdo vdari z drogom po glavi, da je prišla ob zavest, se zgrudila na zemljo in precej krvi prelila. Kaj se je dalje zgodilo, se ne ve. Okolj $\frac{1}{3}$ v nedeljo jutro jo najde njeni sin poleg peške poti blizo hrama na pol mrtvo v krvi z razbito glavo ležati. Hitro jo zanesejo v hišo, pošljejo po duhovnika, kateri jo v sveto olje položi. Večer je umrla. Bila je obče spoštovana ženka. Kdo je zločinstvo storil, se še ne ve. Sin je zaprt.

Iz Babinec pri Ljutomeru (zimina — brod — kuga.) Na murskem polju je že sneg skopnel in strašno slabo se kažejo žitna setva. Vrh tega še hud sever brije in še to, kar je pod snegom ostalo, dan za dnevom pokončava. Posebno tisto žito, ki je pozno bilo posejano, kaže malo kde kako zdravo kal. Kaj bo za Božjo voljo iz tega? Kako hudi časi so nam prišli! Lani nam ja setva zima vzela, letos pa zopet. Bog nas tepe!

Črez Muro pri Moti delajo brod. Do zdaj je bila ladjica za vožnjo sem in tje. Broda je

ondi jako potrebno bilo. Kajti mnogo ljudi in vozov se ga bo de posluževalo. Poprej se je moralo hoditi in voziti nad Raškferski brod, kar je za Ljutomer jako neprilčno bilo.

Hrvatska ogrsko-medžimurska meja zdaj ni več zavarovana. Vojaki so ošli 17. t. m. Na kvaterni torek je bil že živinsk sejem v Ljutomeru. Živinska kuga je preminola.

Iz Vojnika (svarilo) okoli Celja, Vojnika, Novcerkve, Frankolovega se potika že dolgo nek še mlad rokodelec, ki ljudi, posebno po ošterijaše guli ino goljufava. Silno sladko govori, da se more verjeti. Ali vsaka beseda je laž. Pravi da bo že kaj naredil; ali pa da bo pšenice prinesel. Kdor mu verjame ino mu žakel, ali še kaj denarjev da, ta pride ob vse. Varujte se ga! posebno oštarijaši.

Iz Ljutomera, (tepež). V Žarovincih, pri oštarijašu Kosiju so se na kvaterni torek nekateri dečki tako daleč sprli, da so se začeli tepsti. Ficko do zdaj sploh priden sin dobi po glavi, da je še tisti teden bil pokopan. Drugega so pa hudo ranili. Omenimo še, da so pred nekimi leti v istem kraju, nekega pridnega dečka v mlako vrgli, da je celo obnorel.

Iz Maribora (novi sodnijski uradniki — gospod hujši, kakor njegov pes). Pri tukajšni sodniji sta se nastavila 2 nova uradnika, ki ne razumita nič slovenski. Godijo se pre že neredi. Čemur se ni čuditi. Vsaj edina beseda, krivo predstavljena ali tolmačena časih odloči, ali pridem do svoje pravice ali ne! Zato nikder ni tako silno potrebno, da uradnik jezik tistih popolnem pozna, s katerimi ima opraviti, kakor ravno pri sodniji. Kedar vse natančno poizvemo, bodemo poročali, da naši bralci sami presodijo, kako se tukaj godi §. 19. utemeljnih postav, ki pravi: vsi narodi v državi so enakopravni . . . — 3. marca so šli frančiškan č. o. Gelazij skozi gračko predmestje s sv. Rešnim Telesom v srenjo Leitersberg na spoved. Ko pridejo iz drevoreda prilomasti precej velik črn pes za njimi, ter besno v njih zamrči. Zdaj zažvižgne gospod, ki je nekoliko zaostal, in pes popusti duhovnika. Vendar kmalu zopet prileti in preme mešnika za belo srajco. Gospod zopet zažvižgne in pozove psa nazaj. Ali kmalu ga zopet in sicer trikrat, preden se je blizo kolodvora prišlo, naščuje na mešnika. Zdaj se je moral duhoven z dežnikom braniti zoper besno zver. Toda v tej priči je prišlo precej prostih, kmetskih, tedaj vernih ljudi, ki so se bili s koroškim vlakom pripeljali, duhovnemu gospodu na pomoč. Pasji gospod pa je grdo se krohotaje in smeje s svojim pesom na stran potegnul. Še ni dolgo, kar so tukajšni policaji dobili premije, ker so marljivo konje, teleta itd. trpinčenja branili (Thierschutzverein), toda nobenega ni bilo po celi dolgi grački cesti videti, ki bi duhovna na poti k bolenikom varoval zverinskega napada in prejel frajmaurerskega gospoda, ki je iz sovraštva do

službenikov božjih hujši, kakor njegov pes. Kajti tako neusmileno sovraštvo do duhovne obleke kažejo le gospodje, ki so se v frajmaurerskih temotnih shodih tistega navlekli.

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Sosedni naši štajerski Nemci na kmetih so zgubili v deželnem zboru vrlega zastopnika. Blagodušni g. grof Platz je poslanstvo odložil, katero so mu volilci kmetskega radgonskega okraja večkrat bili izročili. Naslednika v poslanstvu so mu vrli konservativni tamošnji možje že odbrali. Pri volitvah bodo gotovo zmagali. Ofenheimova pravda je končana. Dunajski porotniki so ga spoznali nekrivega. Stroški pravde znašajo 50.000 gld., katere država plača in Ofenheimovih, v kratkih letih nabranih 5 milijonov druga ni — kakor pošten dobiček. Ljudje se temu čudijo in marsikdo z glavo maja. Sicer pa ima in utegne še imeti pravda hude nasledke za naše liberale in njihovo ministerstvo. Baron Hein, predsednik višje deželne sodnije je v preiskavo djan in bode menda odstavljen, ker se je v Ofenheimovo pravdo vtikal in na zbolelega barona Wittmana nekako pritiskal. Najhujša pa se godi ministru Bahansu — tistemu, ki je na Kranjskem volitve za trgovinske zbornice potrdil in vse pritožbe pod klop pognal. — Človeka so tako namazali, da se je moral bolen napraviti, za 2 meseca t. j. za vselej ministerskemu stolu slovo dati. Madžarski listi celo trdijo, da bo moralo odstopiti vse ministerstvo, da bode državni zbor razpuščen in da bodemo imeli na jesen nove volitve. No, tudi prav, bodemo vsaj nekaj spremembe dobili! Hujše, kakor je zdaj nam skoro itak nemore postati.

Slovenski dijaki na Dunaji so, spoznavši, da nekdanj čislani narodnjak dr. Razlag po krivih potih hodi, zbrisali njegovo ime iz svojega društva: Slovenija, čegar časten ud je bil. Prav se mu je zgodilo! Vsaj hodi po dr. Kluna — potih!

Ogrska dežela ima zdaj nove ministre. Predsednik je grof Wenkheim. Znotranje zadeve prevzame glasoviti vodja levičarjev in nasprotnik Deakovcev: Tisza. Vendar novi ministri se nikomur prav ne dopadejo. Mnogi trdijo, da svojih dolžnosti dobro opravljati nikakor niso dovolj zmožni in sposobni. Prijatelji novega ministerstva pa hočejo napraviti novo politično stranko, katero hočejo krstiti: liberalna stranka. Bo pa težko kaj pomagalo, če ne še to razdreti, kar še pri Madžarih po koncu stoji. Tako vsaj dela liberalna stranka — drugod. Govori se, da bo madžarski državni zbor razpuščen in nove volitve razpisane.

V Hrvatskem se zdaj posvetujejo, na kaj bi obrnoli denarje, katere dobijo iz posekanja pokrajinskih gozdov. Veliko milijonov so spečali. Da bi ga le v prid dežele obrnoli!

Vnanje države. Nemški cesar misli do jeseni Bismarku dati odpust, da si svoje zdravje nekoliko popravi. Nekateri pa mislijo, da je vse le izmišljeno in da Bismark zopet nekaj kuje in snuje, kar bo ljudem zopet prav nemilo pokazalo, da še živi. Je tudi mogoče. Ob enem je začel tudi svetne ljudi katoliške zavolj veré preganjati. Namerjava neki od vsakega katoliškega uradnika terjati, da se papežu odpove in razločno izreče zoper papeževo obsodbo pruskih cerkvenih postav. To utegne ljudi jako iznemiriti!

Francoska dežela je zdaj republika, tretjo ali četrtokrat še ne celo v 100 letih. Ali se bo ohranila ali pa novemu cesarstvu umakniti morala, kdo vé? Znano pa je, da ima sin Napoleona III., ki se imenuje Napoleon IV., in ki je zdaj 18 let star ter na Angleškem prebiva, jako veliko mogočnih in gibčnih prijateljev na Francoskem. Privrženci pravega kralja Henrika V. iz staroslavne burbonske rodbine prerokujejo Franciji velike nesreče in razprtije, ker so svojega pravega poglavarja zavrgli. Bi utegnoli prav imeti. Kajti republikanci se bodo gotovo na dvoje razklali: na mirne in konservativne republikance in pa na rudečkarje, kakoršni so pred 4 leti Pariz užgali.

Španjski kraljič Alfonzo se je neki že naveličal kraljevanja. Rad bi šel k materi Izabeli v Pariz nazaj. Pravi, da so ga sleparili in mu stvari na Španjskem drugače popisovali, kakor njih je našel. Med tem pa pravi kralj Karl VII. vedno napreduje. Od vseh strani mu dohajajo pomoči. Ravno zdaj je začel veliko mesto Bilbao zopet oblegati in ne dvomiti, da se ga bo polastil. —

Laško ministerstvo začenja oklopne ladije prodajati. Ima popolnem prav. Laško vse brodovje je za nič, od kar ga je naš slavní Tegethof l. 1866 pri Višu tako grozno pobil.

Srbska skupščina v Belgradu namerjava pravoslavni duhovščini in menihom pobrati vse premoženje. Liberalcem se kaj takega jako dopada. —

Kitajci v Aziji imajo cesarstvo, ki šteje okoli 300 milijonov prebivalcev, skoro samih malikovalcev. Lani njim je cesar umerl. Zdaj so dobili novega cesarja, ki je še komaj 3 leta star.

Za poduk in kratek čas.

Iz Ptuja v Zagreb, jeseni 1874.

(Potne črtice.)

(Konec.)

Vsi učni zavodi, vse civilne in vojaške urednice, katerih je v Zagrebu obilno, nadškofova, banova rezidencija, saborska hiša, gledišče itd., vse to je v gornjem mestu. Tu tedaj stanuje veči del boljarstvo. V spodnjem mestu pa je trgovina in obrtnija. Tukaj prebiva meščanstvo. — Zgo-